

חברת הוראות

י"ט כסלו- מהמאסר לגאולה

אביזרים למשחק:

חיילים כמספר המשתתפים, קובייה, כוסיות 'לחיים' לניצחון!

מהלך המשחק:

כל משתתף נוטל חייל משחק.

המשתתף הראשון שנבחר, עומד בביתו של האדמו"ר הזקן, מטיל את הקובייה ומתקדם בדרך בהתאם למספר הנקודות שהיא מורה, וכך כולם לפי התור.

כשמגיעים בדרך לאבן עם משימה, יש לבצעה.

כדי להגיע לגאולת אדמו"ר הזקן (אבן נ"ג) דרוש מספר צעדים מדויק.

המנצח

המשתתף שהגיע ראשון לחגיגת כ' כסלו (אבן נ"ג) גאולת האדמו"ר הזקן.

ה' טבת- דידן נצח - הספרים חוזרים ל 770

אביזרי המשחק

16 חיילי משחק ב- 4 צבעים שונים, קוביה.

מהלך המשחק:

כל משתתף נוטל 4 כלי משחק (חסידים) באותו צבע ומניחם על ארבעת העיגולים בבסיס המוצא, בהתאם לצבע שבחר. (לדוגמא: כלי משחק ירוק יניח בבסיס מוצא ירוק).

כל משתתף זורק את הקוביה בתורו. רק כאשר תוצאת הזריקה היא 5 (ה' טבת), הוא רשאי להתחיל לשחק ולהוציא את החייל הראשון מהבית, אל משבצת היציאה שלו שעל המסלול.

מסלול הצעידה בכיוון השעון ממשבצת היציאה מקיף את הלוח ומוביל דרך קטע הצעידה הפרטי של כל משתתף, שהוא המסדרון בצבע שלו, אל היעד 770!

כלי המשחק (החסיד) מתקדם בהתאם למספר שמורה הקוביה. ניתן לשחק עם מספר כלי משחק לסירוגין (אחד בכל מהלך). כדי להיכנס ל 770 - דרוש מספר צעדים מדויק.

שימו לב:

כאשר חסיד (כלי משחק) מגיע אל משבצת בה מופיע מרגל, עליו לחזור חזרה אל בסיס המוצא (שלא ייתפס עם הספרים).

כאשר חסיד (כלי משחק) מגיע אל משבצת בה מופיע ספר, עליו לומר שם של ספר חסידי (אין לחזור על שם של ספר פעם נוספת). אם ביצע את המשימה, הוא מקבל זכות לזריקה נוספת של הקוביה.

המנצח

משתתף שהביא ל770 את כל 4 החסידים (כלי המשחק) שלו.

י' שבט - מבצעי הרבי

אביזרי המשחק

חיילים כמספר המשתתפים, קוביה.

מהלך המשחק

כל משתתף נוטל חייל משחק.

המשתתף הראשון מטיל את הקוביה, ומתקדם לאורך המסלול לפי סדר המספרים בהתאם למספר הנקודות שהיא מורה.

לאורך המסלול תמצאו תמונות המספרות על המבצעים שהרבי יזם ועודד במשך שנות הנשיאות. אם דרכתם על משבצת עם חלק מתמונה של אחד המבצעים, עיצרו וחפשו את החלק השני. אם החלק השני נמצא למעלה - עלו למשבצת המתאימה. אם הוא נמצא למטה - רדו למשבצת המתאימה.

כדי להגיע למשבצת 100 - דרוש מספר צעדים מדויק.

המבצעים המופיעים בלוח המשחק:

מבצע תפילין, מבצע נרות שבת קודש, מבצע תורה, מבצע מזוזה, מבצע בית מלא ספרים, מבצע אות בספר תורה, מבצע אהבת ישראל, מבצע צדקה, מבצע משיח וגאולה, מבצע חדר צבאות ה', מבצע מצה, מבצע תהלוכות ל"ג בעומר.

המנצח

המשתתף שיגיע ראשון אל הגאולה.

כ"ב שבט - הרבניות

אביזרי המשחק

חיילים כמספר המשתתפים, קוביה.

מהלך המשחק

כל משתתף נוטל חייל משחק ומניח אותו על אחת מנקודות ההתחלה. המשתתף הראשון מטיל את הקוביה ומתקדם על לוח המשחק בכיוון השעון, ובהתאם למספר הנקודות שהיא מורה.

(רק) כאשר עוצרים במשבצת עליה מסומן חץ כחול, ניתן לעבור בסיבוב הבא למעגל הפנימי יותר, וממשיכים להתקדם לפי מספר הנקודות שהקוביה מורה וחוזר חלילה.

כאשר מגיעים למשבצת ירוקה ובה מופיעה שם של רבי - יש לומר את שם אשתו הרבנית, ומרוויחים תור נוסף. (ניתן ללמוד מתוך קובץ שלשלת האור הנמצא בהקדמה לספר היום יום...)

למתקדמים

כאשר מגיעים למשבצת תכולה ובה מופיעה שם של רבי - יש לומר שם של אחת מבנותיו, ולהתקדם 2 משבצות קדימה.

כאשר מגיעים למשבצת עם תמונה של מטפחת, יש לומר תכונה טובה שלומדים מהרבניות, ולהתקדם משבצת 1 קדימה.

כאשר מגיעים למשבצת עם תמונה של פרצוף עצוב, מפסידים תור בסיבוב הבא.

המנצח

המשתתף שהגיע ראשון לכתר המלכות - הרבי והרבנית.

י"א ניסן - מנהגי יום הולדת

אביזרי המשחק

6 חיילי משחק, קוביה.

ובנוסף יש להכין

כוסיות ל'לחיים', מטבעות לצדקה.

מהלך המשחק

כל משתתף בוחר מסלול אישי, ומניח אותו על אחד ממנהגי יום ההולדת שבתחתית המסלול. (אם יש 3 משתתפים או פחות - יכול כל משתתף לפעול במקביל על 2 מסלול אישיים או יותר)

המשתתף הראשון שנבחר, מטיל את הקוביה ומתקדם בהתאם למספר הנקודות שהיא מורה. ההתקדמות מותרת - למעלה, למטה ולאורך המסלול האישי בלבד.

כאשר 3 חיילים ניצבים בבת אחת על משבצות בעלות מנהגי יום הולדת זהה, מבצעים כולם יחדיו את המשימה המתאימה למנהג.

המשימות למנהגים

אין - לערוך התוועדות - כל משתתף אומר לחיים, מהקטן אל הגדול.

וי - החלטה טובה - כל משתתף שעומד על משבצת כזו, מספר על החלטה טובה. צדקה - הוספה בצדקה - כל משתתף נותן מטבע לצדקה ומבקש מכל הלב שתבוא הגאולה.

לב - הוספה באהבת ישראל - כל משתתף נותן מחמאה ליושב לשמאלו. דף ועט - חשבון נפש - רגע של שתיקה - חושבים מה עשיתי היום טוב? במה הייתי צריך להשתפר?

כלי נגינה - מזמור חדש - המבוגר שבמשתתפים / אחד ההורים, קורא את פרק התהילים החדש וכולם אחריו.

ממשיכים לשחק עד שמבצעים את ששת מנהגי יום ההולדת.

המנצח

המשתתף שביצע ראשונה את המנהג בו הוא בחר בנקודת הפתיחה. אבל כמובן אנחנו לא מפסיקים לשחק, וממשיכים להתוועד לפי סדר הניצחונות!

ג' תמוז - התקשרות לרבי

אביזרי המשחק:

64 דסקיות ב-4 צבעים שונים.

בנוסף יש להכין

שקית ובתוכה פתקים עם המספרים 1-22.

מהלך המשחק

כל משתתף/ זוג מתיישב ליד לוח ומקבל 16 דסקיות.

מנחה המשחק (מבוגר או ילד) שולף פתק מספר מתוך השקית, או בוחר מספר/ מושג שלא עפ"י הסדר. ומקריא את הגדרת המושג החסידי (ללא התשובה, רק המושג עצמו)

משתתף המוצא בלוח שלו את התמונה המתאימה להגדרת המושג - מניח עליו דסקית.

המנצח

המשתתף הראשון שמילא את כל הלוח בדסקיות.

י"ב-י"ג תמוז - המאסר הראשון של הרבי הריי"ץ

אביזרי המשחק:

48 דסקיות ב-4 צבעים שונים.

מטרה חינוכית: המחשת הסיפור על המאסר הראשון של הרבי הריי"ץ (מובא בעמוד 10), כדי לעורר הזדהות ולימוד מוסר-השכל וערכים.

מהלך המשחק

על לוח המשחק מופיעות מילים/תמונות המספרות את סיפור המאסר הראשון של הרבי הריי"ץ, עוד בהיותו ילד.

כשבין השחקנים ישנם ילדים שעדיין אינם יודעים לקרוא, רצוי להשתמש רק בתמונות. ילדים גדולים יותר יכולים להשתמש גם במילים.

רצוי לקרוא לפני כן ביחד את סיפור המאסר הראשון המובא בהמשך.

מניחים את כל הדסקיות בקופה מרכזית.

כל משתתף בוחר בתורו מילה/תמונה המופיעה בלוח – הוא לא מגלה מה בחר.

על המשתתף להגדיר את המילה/התמונה בה בחר, מבלי להשתמש במילה/תמונה עצמה. וכן בצבעים או בצורה בה היא מופיעה – עד שאחד המשתתפים האחרים ינחש מהי.

המשתתף, שניחש ראשונה נכונה את התמונה/ המילה, ואמר את הקשר שלה לסיפור "הילד במאסר" - מאסרו הראשון של הרבי הריי"ץ, מקבל מהקופה דסקית בצבע המסגרת בה מופיעה המילה/התמונה.

כל דסקית מזכה במספר נקודות שונה בהתאם לצבעה: אדום=2 כחול=1 צהוב=3 ירוק=4.

משתתף שניחש לא נכון, או שלא ידע את הקשר לסיפור, עליו להחזיר לקופה דסקית בצבע התואם את המסגרת. (היו זהירים!)

המנצח

המשתתף שזכה במספר הגבוה ביותר של נקודות (יש לחשב עפ"י הצבעים).

ח"י אלול - סדר הרביים

אביזרי המשחק

חיילים כמספר המשתתפים

מהלך המשחק

כל משתתף בוחר לעצמו כנקודת התחלה את אחת התמונות בשורה הראשונה כנקודת פתיחה. (שימו לב - את כלי המשחק יש להניח תמיד במיקום המסומן ולא על התמונה, חלילה!)

שבעה דורות מהאדמו"ר הזקן עד לדורנו, דור הגאולה! עליכם להגיע לשער הגאולה, אל בית המקדש. איך?

כל משתתף בתורו מתקדם בצעד אחד כבחירתו - למעלה, למטה, הצידה ובאלכסון לתמונה שעליה מופיע אדמו"ר אחד לפני או אדמו"ר אחד אחרי תמונת האדמו"ר שבה נמצא עתה. (לדוגמה שחקן הנמצא בתמונה של הרבי ה'צמח צדק' יכול להתקדם בצעד אחד לתמונת הרבי האמצעי שהיה בדור שלפניו, או הרבי המהר"ש שהיה בדור שאחריו)

המנצח

הראשון שהגיע לשער בית המקדש.

שושלת נשיאי חב"ד

אדמו"ר הזקן- רבי שניאור זלמן

האדמו"ר האמצעי- רבי דובער

האדמו"ר הצמח צדק- רבי מנחם מענדל

האדמו"ר המהר"ש- רבי שמואל

האדמו"ר הרש"ב- רבי שלום דב בער

האדמו"ר הריי"ץ- רבי יוסף יצחק

הרבי נשיא דורינו- רבי מנחם מענדל

ט'-ו' כסלו – ה'אלף בית' החב"די

המשחק מכיל:

1 כלי משחק, קוביה, 48 אסימונים בארבעה צבעים שונים, שעון עם סטופר.

מהלך המשחק:

כל משתתף נוטל 12 דסקיות בצבע שבחר. מניחים חייל אחד בלבד שישמש את כל המשתתפים, על החץ של נקודת הזינוק. המשתתף הראשון שנבחר מטיל את הקוביה, ומקדם את החייל מנקודת הזינוק, בהתאם למספר הנקודות שהיא מורה. הנושא שעליו נחת הכלי בגמר המסע, הוא הנושא שיש למצוא לו שם עצם. מכסים למשתתף שנבחר את העיניים, הוא מניח את האצבע על אחת האותיות המופיעות במרכז לוח המשחק (ניתן לבחור אות גם בכל דרך מתקבלת אחרת). עליו לומר בתוך זמן מוקצב (לפי שעון) שם עצם המתחיל באות שיצאה, ובנושא שעליו עומד כלי המשחק. (לדוגמא: משפיעים ואנשי מעשה [נושא] באות ש' [שם עצם] = ר' שלמה חיים קסלמן) במידה והצליח, הוא לוקח אסימון ממלאי הדיסקיות שלו, ומניח אותו במקום המיועד לכך ליד תמונת הנושא שעליו נמצא זה עתה. (ניתן לשים מספר אסימונים אחד על השני במקום המיועד). השחקן הבא מטיל את הקוביה מחדש, וממשיך עם כלי המשחק מהנושא בו עצר השחקן הקודם.

שימו לב

אין לחזור באותו משחק על שם עצם שכבר נאמר. אם נחת כלי משחק באחד הסיבובים בדיוק על החץ, רשאי השחקן שהטיל את הקוביה להעבירו לכל נושא שבו יבחר.

המנצח

השחקן שגמר את כל 12 הדסקיות שבידיו.

המאסר הראשון של הרי"צ

ליובאוויטש, מנחם-אב תרנ"א.

המולת השוק פרצה מתוך גבולות הכיכר ופלשה אל כל הרחובות הסמוכים. שני הילדים, אשר היו בדרכם מן ה'חידר' הביתה, לארוחת צהריים, נאלצו לפלס דרכם בין איכרים קולניים ועגלות עמוסות סחורה.

"ראה מה קניתי לאחי", אמר לפתע שמעון, והוציא קופסה קטנה מכיסו. יוסף יצחק לקח את הקופסה מיד חברו והתבונן בה. זו הייתה קופסת גפרורים, חלומו של כל נער.

דמות מוכרת קרבה לעברם, צועדת בכבדות, כמעט כורעת תחת משאה. עגל על הכתפיים, שה חבוק בזרועות, וסל עם תרנגולים תלוי על הצוואר. זה היה ר' דוד הקצב. איש פשוט ועני, אשר עמל קשה כדי לפרנס את משפחתו.

יוסף יצחק הכיר את ר' דוד היטב, בזכות הגמ"ח.

גמ"ח היה לו, ליוסף יצחק. הוא חסך את המטבעות שקיבל כפרס, על שינון משניות בעל-פה. כך הצטברו אצלו שלושים רובל, והוא נהג להלוות כסף זה לרוכלים עניים. בין הלווים הקבועים היה ר' דוד. יוסף יצחק התפעל תמיד מחריצותו של האיש ומיושרו.

בראותו את הילדים, אורו פניו של ר' דוד, והוא אמר בשמחה: "בעזרת ה', ארוויח היום רווח נאה". בטרם הספיק לסיים את דבריו, ניגש אליו סגן מפקד המשטרה בצעדים יהירים, וסטר על פניו בחזקה. ר' דוד ההמום התנדנד מעט, ודם החל קולח מאפו.

יוסף יצחק נדהם. 'כיצד מעז ערל חצוף זה לפגוע כך ביהודי עדין וישר? אי אפשר להבליג על כך', החליט.

"שיכור, מנוול!" צעק הילד בן האחת עשרה, ודחף בכל כוחו את השוטר. "עצרו אותו, את היהודון!" קרא השוטר המושפל בזעם, "לא די שהוא מפריע לי במילוי תפקידי, הוא אף העז לקרוע את אות ההצטיינות שהיה תפור על מדיי!" כפרי גס במדי שוטר זוטר זינק אל יוסף יצחק ותפס אותו בידי החסונות. ריח האלכוהול שנדף מפיו עורר בחילה.

"קח אותו לתחנת המשטרה, הוא ישלם על חוצפתו ביוקר!" הורה סגן המפקד לעוזרו.

השוטר גרר את הילד המבוהל בין דוכני השוק ההומה, אוחז בגסות בבגדיו ובצווארו.

בהגיעם אל תחנת המשטרה נמסר הילד לידי השוטר התורן. הלה הביט ביוסף יצחק במבט מלא בוז, סטר על לחיו וגרר אותו באזנו אל תא המעצר.

הילד נדחף לתוך חדרון אפל, והדלת נטרקה אחריו. המפתח הסתובב בחור המנעול, הצעדים התרחקו, והשתררה דממה מעיקה.

יוסף יצחק עמד מפוחד בתוך החשיכה. בטנו המקרקרת הזכירה כי כבר שעות ארוכות לא בא אוכל אל פיו. הוא חש חוסר אונים, כשלפתע נזכר כי הוא נצר לשושלת ליובאוויטש. אבותיו פעלו במסירות נפש עצומה למען עם ישראל, ואף ישבו במאסר, בתנאים קשים ביותר. עכשיו גם הוא במאסר, ועליו ללכת בדרכם, להתעלות מעל הזמן ומעל המקום, ולעסוק בדברי תורה. הילד בן האחת עשרה כבר ידע שני סדרי משנה בעל-פה, וכעת החל לחזור עליהם, מטהר באותיות הקדושות את האוויר הטחוב.

לפתע נשמע קול משונה. גניחה ממושכת. אחריה רחשים מוזרים. יוסף יצחק הצטמרר. מכחולו של הדמיון צייר תמונות מעוררות חלחלה. 'מוח שליט על הלב', החליט הילד, והתרחק מעט מן הפינה שממנה הגיעו הקולות.

הוא המשיך לשנן משניות, מנסה להתרכז בכל כוחו בדברי התורה הקדושים. אחר כך החליט להתפלל מנחה. מכיוון שאין ולו צוהר אחד בתאו האפל, לא יוכל לראות את השמש שוקעת. מוטב להזדרז.

תחילה חשב לומר בתפילתו 'עננו' ו'על חטא'. אחר כך עלתה מחשבה חדשה ומפתיעה בראשו, 'הבורא זיכה אותי בזכות נפלאה, לשבת במאסר בגלל הגנה על יהודי. היש זכות גדולה מזו?' אין מקום לזעקה מלב נשבר. אדרבה, רגליו צריכות לצאת במחול. הוא צריך להתפלל בשמחה עצומה, ולא לומר תחנון כלל. ואכן, הילד התפלל בדבקות, משתדל לנסוך שמחה והודאה בכל מילה ומילה.

הוא סיים את תפילתו ורצה לשוב אל המשניות, כשלפתע נשמעו שוב קולות מפחידים מן הפינה. גניחות, יבבות, קולות פרפור ומאבק. שיניו נקשו. כל גופו רעד. לפתע נזכר בקופסת הגפרורים של שמעון חברו. היא נותרה אצלו. השגחה פרטית.

יוסף יצחק הצית גפרור, ואור חיוור ומרצד האיר את הפינה החשוכה. הפחדים נמוגו באחת, ואת מקומם תפסה פליאה. מי הוא זה שהחליט להניח עגל כפות בתא מעצר? במה חטא יצור אומלל זה, שרסן סותם את פיו, לבל ישמיע הגה?

יוסף יצחק המשיך לחזור בעל-פה על המשניות, רגוע יותר. אך סיים את סדר זרעים ורצה לעבור לסדר מועד, נשמעו צעדים קרבים וקול שקשוק מפתחות. הדלת נפתחה. על הסף ניצב השוטר התורן, אשר הכניסו לתא. מבט הבוז שהיה בעיניו, כאשר קיבל את פניו, התחלף עתה במבט נבוך ואף מבוהל מעט.

"סלח לי, ילד", אמר בקול מתנצל, "וכי יכולתי לדעת שאתה אחיינו של הרז"א*? אנא, אל תגלה לאיש כי הכיתי אותך ומשכתי באוזנך".

השוטר הוביל את הילד את משרדו של מפקד התחנה. המפקד ישב מאחורי מכתבתו, ומולו, מעברה השני של המכתבה, ניצבו סגן המפקד, ר' דוד הקצב ושני יהודים מאנשי ליובאוויטש.

"מאיר הקצב קנה עגל מאחי, ויהודי חצוף זה גנב ממנו את העגל. רציתי לאסור את הגנב, והנער הזה ניסה להפריע לי למלא את תפקידי, ואף קרע את אות ההצטיינות שלי!" טען סגן המפקד.

"ר' דוד חף מפשע, בעיניי ראיתי כיצד הוא קונה את העגל בכספו!" העיד אחד היהודים.

"גם אני ראיתי זאת", אישר חברו.

בעוד מפקד המשטרה חוקר את העדים, נכנס משרתו של הרז"א ומסר פתק לידיו. המפקד עיין בפתק ואמר:

"אתה יכול לקחת את הילד, הוא חופשי!"

ליד תחנת המשטרה המתינו ליוסף יצחק חבריו, נרגשים. בדרך הביתה סיפר יוסף יצחק למלוויו על כל הקורות אותו, ואף הזכיר את העגל הכפות, השוכב וגונח בתא המאסר כשרסן על פיו. כששמע זאת משרת הרז"א, הבין כי המידע יועיל לחקירה, ומיהר לשוב לתחנת המשטרה ולספר למפקד על העגל שראה אחיינו.

המפקד חקר ובדק, והסיק לבסוף כי עגל זה הוא העגל שנגנב ממאיר, וסגן המפקד ואחיו הם הגנבים. המפקד זעם והעניש את הסגן הסורר. כעבור זמן לא רב, הודח הסגן ממשרתו.

כשנודע לרבי הרש"ב על המאסר של בנו יחידו, אמר:

"טוב שהגנת על יהודי. ואם ישבת בשל כך שעות אחדות במאסר, אין דבר! נוכחת גם שטוב לדעת משניות בעל-פה. לולי התורה שלמדת, לא היה לך כל יתרון על העגל, שהיה עצור עמך. אתה יכולת להעביר את הזמן בתורה ובתפילה, וזה יתרון האדם על החי".

הרבי הרש"ב העניק לבנו עוד עשרה רובלים, כדי שיוכל להגדיל את קופת הגמ"ח שלו, ולהמשיך במעשי החסד ביתר שאת.

(* רבי זלמן אהרן, אחיו של הרש"ב. היה דמות מוערכת מאוד בליובאוויטש, גם הנכרים כיבדו אותו מאוד.)